

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,”

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκίτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἀτυχῶς καὶ σήμερον δὲν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ἡ ἀναγγελλομένη εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὴν περιστολὴν τῆς νόσου εὐφλογίας ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπὸ πολλοῦ χρόνου μαστιζόμεθα. Ἡ ἐπάρατος νόσος, παρ' ὄλην τὴν δραστηρίαν ἐνέργειαν τῶν ἀρχῶν, ὄχι μόνον δὲν περιορίσθη ἀλλὰ καὶ ἐπεντείνεται κατὰ τρόπον λίαν ἀνησυχητικόν. Εἰς συνοικίας, ὅπου μέχρι τοῦδε ἦσαν ἀπρόσβλητοι, ἐσημειώθησαν κρούσματα, καὶ ἐν μέσῃ ἀγορᾷ εἰς ἐν ἐκ τῶν μεγαλητέρων παντοπωλείων, μικρὸς ὑπηρέτης εὐρέθῃ προσβεβλημένος. Ποῖα ἄρα γε εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἐξαπλώσεως; Βεβαίως ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων κρίνοντες πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε ληφθέντα μέτρα δὲν εἶναι ἐκεῖνά τὰ ὁποῖα ἐνδείκνυται ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι δι' αὐτῶν οὐδὲν ἐκατωρθώθη. Οἱ προχθὲς ἐν τῇ Νομαρχίᾳ συγκεντρωθέντες εἰδικοί προέτειναν μέτρα τινὰ τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θ' ἀποβῶσι τελεσφόρα ἀφοῦ τὰ προτείνουν οἱ εἰδικοί ἰατροί. Ἀλλὰ πῶς θὰ ἐφαρμοσθοῦν τὰ μέτρα ταῦτα; Εἶναι ἀληθὲς ὅτι καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην εὐρέθημεν καὶ πάλιν εἰς τὴν θέσιν τῶν μωρῶν παρθένων καὶ ἀναμένομεν τὸ ἔλαιον μόναν ἀπὸ τὸν Δῆμον μας. Ἀλλὰ ποῖαν συνδρομὴν δύναται οὗτος νὰ δώσῃ εἶναι εἰς ὅλους μας γνωστόν. Μερικὰς ἐκατοντάδας δραχμῶν. Δηλαδὴ σχεδὸν τίποτα, ἐνῶ διὰ νὰ κατασταλῇ ἡ φοβερὰ νόσος, νὰ τῆς δοθῇ ἐν πλήγμα τελικὸν χρειάζονται ἀρκετὰ χιλιάδες δραχμῶν. Εὐρισκόμεθα λοιπὸν καὶ πάλιν πρὸ μιᾶς ἀπελπιστικῆς καταστάσεως τὴν ὁποίαν οὔτε ἡ καλὴ θέλησις οὔτε αἱ σχετικαὶ διατάξεις οὔτε τὰ διαμειβόμενα ἔγγραφα τῶν διαφόρων ἀρχῶν, δύνανται νὰ τὴν μεταβάλουν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ ἀρχαὶ μας ἐργάζονται ἀξιεπαίνως. Τὸ δίκαιον τοῖς τὸ ἀποδίδομεν, ἀλλ' ἡ εὐφλογία, τὸ αἰσχος αὐτὸ πάσης πόλεως ἣτις θέλει νὰ λέγεται πολιτισμένη, δὲν φεύγει διότι θέλει χρῆμα νὰ πολεμηθῇ. Βεβαίως, καὶ τὸ τονίζομεν αὐτὸ, ἐὰν οἱ Ἐρμούπολιται ἐκ τῶν τόσων δοκιμασιῶν τὰς ὁποίας ὑφίστανται ἀπὸ πολλοῦ ἐκ τῶν ἐπιδημικῶν καὶ τῶν μεταδοτικῶν νόσων ἐγένοντο σοφώτεροι, ἐὰν ἤθελον νὰ ἐξετάσουν καὶ νὰ πολεμήσουν τὰς τόσας μεταδοτικὰς νόσους ποῦ μᾶς ἀπειλοῦν διαρκῶς, ἐὰν κατηγάρισκον ἐπίσημοι καὶ ἀνεπίση-

μοι, ἀρχαὶ καὶ ἰδιῶται ὀλίγην μερίδα ἐκ τῆς ὑπερδραστηριότητος τὴν ὁποίαν δεικνύουν δι' ἄλλα μικρὰ πράγματα, καὶ διὰ τὴν ἀποκάθαρσιν τῆς Ἐρμούπολεως καὶ τὴν ἐξυγίανσιν αὐτῆς — διὰ τῆς ἰδρύσεως ἐπὶ παραδείγματι μιᾶς σοβαρᾶς ἐταιρίας πρὸς προστασίαν τῆς κοινῆς ὑγείας — βεβαίως καὶ ἀναμφισβητήτως δὲν θὰ ἀνησυχούμεν σήμερον διὰ τὴν εὐφλογίαν καὶ δὲν θὰ παρουσιαζόμεθα ὡς τέτιγγες τοὺς ὁποίους κατέλαβεν ὁ χειμὼν.

Ἀλλὰ πάντα ταῦτα εἶναι, διὰ τὴν παρούσαν περίστασιν, θεωρίαί τὰς ὁποίας συνιστῶμεν πρὸς συζήτησιν... ἅμα παρέλθῃ ἡ εὐφλογία.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος νομίζομεν ὅτι ἀφοῦ αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ ἀδυνατοῦν νὰ δράσουν ἀποτελεσματικῶς ἐλλείψει χρημάτων, εἶναι ἔργον τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ, διὰ τῆς λήψεως τῶν καταλλήλων μέτρων, ὡς τῆς ἰούσεως ἔστω καὶ ὑποφεροῦ εὐφλογικομείου, τῆς φοβερᾶς νόσου, ἡ ὁποία τὸ ἐπαναλαμβανόμεν, ἀποτελεῖ αἶσχος δι' ὅλους μας.

ΤΟΠΙΚΑ

Ἡ 23 Μαρτίου τῶν Καθολικῶν.

Μετὰ μεγάλης ἐπισημότητις ἐωρτάσθη τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἡ ἐπέοδος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἱερῆς Ναῶ τῶν Καθολικῶν, ἱερουργουμένης τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ἀντωνίου. Ὁ ναὸς ἡ καταλλήλως καὶ ἀπερίττως διακεκοσμημένος, τοῦ ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὸν ἄσκον καὶ προῶτικὸν ἐφημέριον τῶν ἐν Ἐρμούπολει καθολικῶν αἰδεσιμώτατον Δὸν Γαβριὴλ Προβελέγγιον. Χορὸς ἀποτελούμενος ἐξ ἐρασιτεχνῶν συμπατριῶν μας ἐξετέλεσε μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ τῆ συνοδείᾳ ἀρμονίου τοὺς σχετικὸς ὕμνους. Ὁ αἶσα. ἱερεὺς Δὸν Πέτρος Ρούσος ἐξεφώνησε τὸν ἐκκλησιαστικὸν, χειρισθεὶς τὸ θέμα τοῦ μετὰ πρῆσσης εὐστροφίας, γλαφυρότητος γλώσσης καὶ πλούτου ἰδεῶν, ὅστε ἐξ ἀρχῆς συνήρπασε καὶ συνεκίνησε τοὺς ἐκκλησιαζομένους, περαίνων δὲ τὸν λόγον τοῦ ἐδείχθη ὑπὲρ τῆς τελικῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐθνικῶν μας πόθων, ὑπὲρ τοῦ ἐνδόξου Στρατηλάτου Βασιλέως μας καὶ τῆς Β. Οἰκογενείας.

Ἡ ἔρανος τῶν Συριανῶν. Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον, ἡ «Νέα Ἡμέρα» τῆς 10ης Μαρτίου παρατηρεῖ ὅτι ἡ νῆσος μας φέρεται ὡς πέμπτη κατὰ σειράν πόλεως ὡς πρὸς τὰς εἰσπράξεις. Ἐν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀναλογία τῶν εἰσπράξεων εἶναι 27 1/2 λεπτὰ ἐν Ἀθήναις κατ' ἄτομον, εἰς Χίον 20 λεπτὰ καὶ Θεσσαλονίκην 15 λ. ἐνταῦθα δὲ 40 λεπτὰ, βεβαίως αἱ διαμαρτυρίαι μας εἶναι δικαιοτάται, καὶ πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπὸ καλὴν σημείωσιν.

Σκουπίδια. Διάφοροι ἐπιδημιαὶ ἀπειλοῦν τὰ σαρκία μας κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Φαί-

νεται ὅμως ὅτι ἡ ὁμοιοπαθητικὴ θεραπεία ἔχει μεγάλην ἐφαρμογὴν καὶ καλὰ ἀποτελέσματα, διότι παρατηρεῖται ὅτι ἡ πόλις οὐδέποτε εἶχε φθάσει εἰς τοιοῦτον βαθμὸν βρωμερότητος ὅσον κατὰ τὸ τελευταῖον χρονικὸν τοῦτο διάστημα, ἐνῶ αἱ ἐπιδημικαὶ νόσοι δὲν δεικνύουσι σημεῖα ἐξαπλώσεως. Ἐν περιέλθῃτε οὐχὶ τὰς πολὺ ἀποκέντρους συνοικίας, θέλετε ἐκπλαγεῖ μετὰ τὴν σωρείαν σκουπιδιῶν παντὸς εἶδους, ἅτινα εἶνε δυσκορπισμένα τῆδε κακεισε, ἢ φερόμενα εἰς ὕψη δυσθεώρητα, ὑπὸ τοῦ πρὸ πολλοῦ πνέοντος ἰσχυροῦ ἀνέμου; εὐρισκόμεθα δηλαδὴ εἰς τελείαν φρουπιδοποίησιν...

Πλυμένα καὶ ἄπλυτα. Εἰς κεντρικώτατον μέρος τῆς πόλεως βλέπομεν συχνὰ ὄρθαθὸν ἀσπρορρούχων (ἢ λέξις κατὰ συνθήκην) ἐκτεθειμένων εἰς τὰ ἀκτίνιας τοῦ ἡλίου πρὸς ξήρανσιν. Τὸ τοιοῦτον φυσικώτατον εἰς ἄλλας περιστάσεις, ἐμποεῖ ὅμως αἰσχίστην ἐντύπωσιν νὰ βλέπη τις ἐν μέσῃ ὁδῷ προικτῶν ὕλικῶν παντὸς εἶδους, καὶ νὰ κύπητῃ τὸν αὐχένα ὅπως διέβη ὑπ' αὐτό...

Προφυλακτικὰ μέτρα. Λαμπρὸν τὸ Ἀστυνομικὸν μέτρον τὸ νὰ καλύπτωνται τουτέστι τὰ διάφορα ἐδῶδιμα διὰ λεπτῆς ὀθόνης, ὅπως ταῦτα μὴ ὦσιν, ὡς πρὶν, τελείως ἐκτεθειμένα εἰς τὸν κονιορτὸν, τὰς μυῖας κτλ. Οἱ πωληταὶ τροφίμων ἀσμένως συνεμορφώθησαν ἢ δὲ ἀγορὰ μας προσέλαβεν ὅσιν τοιαύτην ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι ἀνήκει εἰς πεπολιτισμένον τόπον.

Κυνοκτονία. Ἐπίσης καλὸν, καίτοι σκληρὸν ἐν τῇ ἐκτελέσει του, τὸ μέτρον τῆς θανατώσεως τῶν ἀδεσπῶτων κυνῶν παλαιὰ ἀστυνομικὴ συνήθεια καθιερωθεῖσα πλέον ὡς ἐκ τῶν συνθηκῶν ὑπ' ἃς διατελεῖ ἡ πόλις μας, καταδικάζει τὰ ἀτυχῆ ζῶα εἰς τὸν διὰ δηλητηριάσεως θάνατον. Ὑποθέτομεν ὅμως ὅτι καὶ τὸ μέσον τῆς θανατώσεως ἐν τῇ πρωτεύουσῃ (τουτέστιν ὁ πνιγμὸς, ἀφοῦ τὰ ζῶα συλληφθῶσι διὰ τοῦ φοβεροῦ μπόγια) οὐδόπως ὑστερεῖ τοῦ ἰδιοῦ μας συστήματος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ἠθέλαμεν νὰ συστήσωμεν τὴν ταχυτέραν περισυλλογὴν τῶν νεκρῶν κυνῶν, καὶ τὴν ἀσφαλῆ ἐξαφάνισιν αὐτῶν. Ἀτυχῶς ἐντὸς τοῦ λιμένος παρετηρήθησαν μερικὰ τυμπανιαία πτώματα κυνῶν, ἅτινα τὰ κύματα παρέσυραν καὶ ἐναπέθεσαν πρὸ τοῦ Ἡλεκτρικοῦ σταθμοῦ. Μ.Γ.Δ.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ἡ παρελθούσα Κυριακὴ ἐξημέρωσε μετὰ δυνατὸν καὶ ἐνοχλητικὸν αἰσχος.
 — Ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ κλείσῃ ὄλον τὸν κόσμον εἰς τὰ καφενεῖα.
 — Ἐν τούτοις πρὸς τὸ ἐσπέρας τὸ κακὸν ἐμετριώσθη, ὥστε ἡ μονοδικὴ μας πλατεῖα νὰ συγκεντρώσῃ ἀρκετὸν κόσμον.
 — Καὶ πάλιν ὅμως ἡ μουσικὴ τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» δὲν ἐξετέλεσε συναυλίαν.
 — Τὸ ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις μας πεσόντων ἡρώων καθιερωθὲν ἐτήσιον Μνημόσυνον...
 — Ἐιστέλεθη μετὰ πλείστης μεγαλοπρεπέας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Νικολάου.
 — Λόγους ἐπιμνημοσύνους ἐξεφώνησαν οἱ

κ. κ. Ἄνδρ. Φραγκίδης καὶ Γεώρ. Βελισσαρόπουλος.

— Οἷνες συνεκίνησαν βαθύτατα τὸ παρακλουθῆσαν πλῆθος τὴν θλιβεράν ταύτην ἑορτήν.

— Τρεῖς ξένοι, μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας ἐξήτιζαν τὰ ἤδη ἀνθίζοντα δένδρα τῆς πλατείας μας.

— Κατὰ τὴν ἰδίαν στιγμὴν μερικοὶ — δυστυχῶς ὄχι ἀγνώπαιδες — ἀλλὰ τοῦ σχολείου μαθηταί. . .

— Μὲ τὸν πλέον βάρβαρον τρόπον εἶχαν κρεμασθῆ εἰς τοὺς κλάδους ἄλλων δένδρων.

— Καὶ προσελάθουν παντοιοτρόπως τὰ τοὺς καταστρέφουν.

— Ἐννοεῖται ὅτι οὔτε «σκιά χωροφύλακος» δὲν ἐτάραξε τὸ βάνδαλον ἔργον τῶν μικρῶν αὐτῶν.

— Κἀποια συνάδελφος κατήντησε νὰ καίη τὸσον λιβανωτῶν διὰ τὸν θίασον τοῦ κ. Παπαϊωάννου.

— Ὅσον δὲν θὰ ἔκαιε καὶ διὰ τὸ πλέον σοβαρώτερον ἔργον τοῦ τόπου μας.

— Δὲν ἀποδουκιάζομεν βέβαια τὸν ἑλληνικὸν αὐτὸν θίασον.

— Ὁ ὅποιος ἀξίζει ἄλλως τε τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ φιλομούσου κοινού μας.

— Ἀλλὰ πάλι τόσα ἐγκώμια κάθε μέρα, μᾶς φαίνονται πολὺ ὑπερβολικά.

— Οἱ δρόμοι μας, καὶ πρὸ πάντων ὁ τῆς παραλίας, κατήντησεν ἀδιάβατος.

— Ὁ διερχόμενος ταύτην ξένος, εἶνε ἀδύνατον νὰ εὔρη ἰσορροπίαν.

— Ἀπὸ τὴν κατάστασιν ποῦ περιῆλθε.

— Πρὸς Θεοῦ, ὡς ἐπιβλέψη μία οὐδὲν ἀρχή.

— Νὰ διορθώσῃ τὰ χροῖζοντα ἐπὶ τέλους ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐπιδιορθώσεως.

— Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ τῶν συμπολιτῶν μας Ἀστικῶν.

— Ἐσοτιάσθη μετὰ πολλῆς, ὡς συνήθως, ἐπισημότητος.

— Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἐυαγγελιστοίας.

— Ἐνθα ὁ αἰδέσιμος ἱερεὺς Δὸν Π. Ροῦσος ὠμίλησε σχετικῶς μὲ τὴν τῆς ἑορτῆς ἡμέραν.

— Προκαλέσας τὸν θανμασμὸν, τοῦ πληθῆος ποιμνίου του.

— Διὰ τὰς τόσας γνώσεις καὶ μόρφωσίν του.

— Οἱ ὑπὸ τὸν φίλον κ. Τοιρολιανῶν γυμναζόμενοι πρόσκοποι μας.

— Σὺν τῷ χρόνῳ καταπληκτικῶς προσοδεύουσι εἰς τὸ ἔργον των.

— Δὲν εἶνε δὲ ζήτημα διὰ ταχέως θὰ φθάσωσι τοὺς εἰς ἄλλα μέρη γυμνασθέντας τελείως συναδέλφους των.

— Ἡ νόσος εὐφρογία, ἀτυχῶς ἐξακολουθεῖ τὸ ἀπαίσιον ἔργον τῆς.

— Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν προσεβλήθη ἓνας μικρὸς πληρέτης παντοπωλείου.

— Κατὰ κακὴν δὲ σύμπτωσιν ὅταν ἐξεδηλώθη εἰς αὐτὸν ἡ ἀπαισία νόσος.

— Εὐδοκίη εἰς τὴν ἐσοχὴν, ὅπου καὶ ἀπεμονώθη ἀμέσως.

— Τὸ δὲ παντοπωλεῖον, ἔνθα ὑπηρετεῖ, διετάχθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν νὰ διοκόψῃ προσωρινῶς τὰς ἐργασίας του.

— Μέχρι τελείας ἀπολυμάνσεώς του, ἡ ὁποία καὶ ἐγένετο προχθές.

— Οἱ ἀπαλλαγέντες τοῦ 1912 ἀπαλάσσονται ἐπὶ τέλους σήμερον 15ην τρέχοντος.

— Οἱ ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας ὑπηρετούντες θὰ μεταβῶσι εἰς Ἀράμαν ὅπως παραδώσωσι.

— Ἐφόσον, ὡς γνωστὸν, οἱ Κυκλαδίται, οἱ μέχρι νῦν ἀνήκοντες εἰς τὴν Χαλκίδα μεταφέρθησαν εἰς Ἀράμαν.

— Ὡς ἐκ τούτου μετετέθη ἐκεῖ καὶ τὸ ἐδρεῖον ἐνταυθα Φρουραρχεῖον.

— Καὶ ὅμως δι' ἓνα τέτοιον ζήτημα καμμία ἐφημερίς δὲν εὐρέθη νὰ φωνάξῃ ἢ νὰ διαμαρτυρηθῇ.

— Γεμίζομεν μόνον στήλας διὰ τὸν χορὸν τοῦ Α. ἢ τοῦ Β. καὶ διὰ τοὺς ἐκάστοτε Θιάσους.

— Ἡ συγκοινωνία μας πάλιν τί σὰς λέγει;

— Χάλια καὶ διακοπὴς χάλια. . .

— Τὴν μίαν ἡμέραν ἔχομεν τρία βαπόρια, καὶ ἰσαριθμὸν ἀναχωρήσεις.

— Τὴν ἄλλην οὔτε ἀφίξιν οὔτε ἀναχώρησιν.

— Ὑστερα θέλομεν νὰ προσοδεύωμεν μ' αὐτὴ τὴν κατάστασιν.

— Ὁ ἀριστος ἐν Ἀθήναις Σύλλογος ὑπὸ τὸν τίτλον «Πανάγιος Τάφος».

— Ἐξακολουθῶν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὸ τόσον θεάρεστον ἔργον του.

— Ἐτοιμάζει τὴν Γ'. δι' Ἱεροσόλυμα ἐκδρομὴν του.

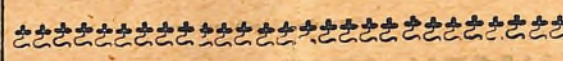
— Διὰ τυχὸν δηλώσεως συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀνὰ τοὺς ἁγίους μας τόπους ἐκδρομὴν ἐκ μέρους συμπολιτῶν μας.

— Ἀνέθεσε ἡ Διοίκησις νοῦ ἀναφερομένου Συλλόγου εἰς τὸν συμπολιτὴν μας ἀξιότιμον κ. Παντελεῖ Φουσιάνου.

— Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς, θέλει καταρτίσει νέαν στήλην.

— Εἰς τὴν ὁλοίαν δι' ὀλίγων θὰ διαπραγματεύεται.

— Τὰ σπουδαιότερα ζητήματα, τὰ ἐκ τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου παρουσιαζόμενα, εἰς τὰς πλείστας τῶν Ἐπαρχιῶν. N. II.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ
ΥΠΟ
ΓΕΩΡΓ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ
ΕΤΗΣΙΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ
τῶν ὑπὲρ Πιστεως καὶ Πατρίδος
πεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν.

Σεβασμιώτατε Ἱεράρχα!
Σεβαστόν συνεκκλησιάσμα

Ἴσως τινὲς ἀπορήσετε πῶς ἐγὼ ὁ εἰς ἄλλα ἀσχολούμενος καὶ ἄλλα ἐπικυγελλόμενος λαμβάνω τὸ θάρρος ἓνα ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ταύτης θέσεως ἐπαινέσω καὶ ἐγκωμιάσω τοὺς ἀθανάτους ἡρώας τῆς Πατρίδος μας ὧν τὸ ἐτήσιον Μνημόσυνον διέταξεν ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος νὰ τελεῖται κατὰ τὴν ἀρίστην ταύτην ἡμέραν· ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὅπως δὲν ἀποκλείεται τοῦ δικαιοῦτος ὁ μὴ ἐκ φύσεως ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑμνωδὸς ἢ αἰοιδὸς τοῦ νὰ ὑμνολογῇ τὸν Θεὸν ἢ νὰ ᾄδῃ τὴν Πατρίδα ἔστω καὶ μὲ τὰς ἀσθενεῖς φυσικὰς δυνάμεις μὲ τὰς ὁποίας τὸν ἐπροίκισεν ὁ Θεός, οὕτω καὶ εἰς ἐμὲ ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει· καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως ὀρμώμενος ἐπικαλοῦμαι τὴν πλήρη ἡμῶν ἐπιείκειαν.

Ὡς προεῖπον ἀγαπητοί μοι εἰς ἐμὲ δὲν ἀνήκει τὸ βαρὺ αὐτὸ ἔργον τοῦ νὰ ἀπαριθμῶσιν τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν ἡρώων μας κατὰ τοὺς δύο ἐσχάτως πολέμους, ἀνδραγαθήματα ἅτινα ἐξέπληξαν σύμπαντα τὸν κόσμον τὸ ἱερώτατον καὶ ὑψηλὸν τοῦτο ἔργον· Ἐχοῦσιν ἀναλάβει ἱστοριογράφου δεινοί, καὶ πῶς ἂν δικαίως, διότι δὲν πρέπει νὰ λείψῃ οὔτε εἰς μαργαριτῆς ἐκ τῆς ἱστορίας ταύτης τὴν ὁποίαν ἀπλείστως θὰ ἀναγιώσκουσιν αἱ μέλλουσαι γενεαί· ἐγὼ ἀκροθιγῶς μόνον θὰ ἐπιληφθῶ τῆς ἱερᾶς ταύτης ὑποθέσεως.

Ὅτι ἀγαπητοί μοι εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα μας εἶχομεν συμβοηθὸν καὶ συναντιλήπτορα καὶ τὸν πανάγαθον Θεὸν μας οὐδεὶς πιστεύω ὅτι θὰ ἀμφισβῆσται ἢ μάλλον δὲν πρέπει νὰ ἀμφισβῆσται· καὶ οἱ πλέον δισπιστοί, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπιστοὶ ἀκόμη ἀνεγνώρισαν τοῦτο, δὲν λέγω ὅτι ἦτο ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἔργον τῆς θείας δυνάμεως, ἀλλὰ λέγω ὅτι εἶχομεν τὸν Θεὸν συμβοηθὸν καὶ συναντιλήπτορα, διότι οὕτω πῶς θέλει νὰ δοξάσῃ ὁ Θεός ἐν ἔθνος ὅταν πρόκειται νὰ τὸ δοξάσῃ· θέλει δηλ. τὸ «σὺν Ἀθηναῖ καὶ χεῖρα κίνει»· ὅσοι οὐδέποτε ἄλλοτε ἐφηρμόσθη οὕτω πῶς πληρέστατα ὅπως εἰς ἡμᾶς· ὁ Θεός ὅπως μᾶς λέγει ἡ θεία Γραφή εἶναι Θεός ζώντων καὶ οὐχὶ νεκρῶν· μᾶς εὖρε λοιπὸν ζώοντας καὶ οὐχὶ νεκροὺς ἢ καθεύδοντας· μᾶς εὖρε μὲν μικροὺς ἐγκαταλειμμένους καὶ περιφρονημένους ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, ἀλλ' οὐχὶ δειλοὺς ἢ ἀπηλπισμένους· μᾶς εὖρεν εἰς τὴν θείαν πρόσκλησιν τοῦ «Μὴ φοβοῦ μικρὸν ποίμνιόν μου, μὴ φοβοῦ μικρὰ Ἑλλάς μου ἐγὼ ἐμὲ μετὰ σοῦ», ἔχοντας· ἐστραμμένα τὰ ὦτα μας, ἀφιερωμένας τὰς καρδίας μας καὶ ἐβαδίσαμεν ὁμοῦ εἰς τὸν Ἑθνικὸν μας εἰς τὸν ἱερώτατον ἀγῶνα· καὶ ἀφοῦ εἶχομεν τὸν Θεὸν συναντιλήπτορα τίς ἦτο ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἀμφεδαλλε διὰ τὴν αἰσιωτάτην αὐτοῦ ἐκδασιν;

Ποῖος ἦτο ἐκεῖνος ἀγαπητοί μοι ὅστις ἐνεπνευσε τὸ θάρρος, τὴν πρωτοφανῆ διὰ τὴν ἱστορικὴν ἀνδρείαν εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον Βασιλέα ἡμῶν καὶ εἰς τὸν γενναῖον καὶ ἡρωϊκὸν στρατὸν μας ὥστε φρούρια ἀπόρητα, φρούρια τὰ ὅποια

δυσκόλως ἐκυριεύοντο διὰ τῶν τηλεβόλων νὰ τὰ κυριεύσῃ ὁ ἡμέτερος στρατός διὰ τῆς λόγχης, διὰ τοῦ στήθους;

Εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἑντάσιν τοῦ πυρός, εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν πάντας ἡμᾶς ἐδῶ κατεῖχε μεγίστη ἀνηχυσία, ἀξιωματικὸς τις ἔγραψεν ἀπὸ τὰ στενὰ τῆς Κρέσνας εἰς ἀδελφὸν του διαμένοντα ἐν Ἀθήναις· «Ἀδελφέ μου, καιρὸς δι' ἀλληλογραφίαν δὲν μᾶς περισσεύει, σπεύδω μόνον δι' ὀλίγων λέξεων νὰ σὲ βγάλω ἀπὸ τὴν ἀδημονίαν· ἡμᾶς ἐδῶ τοὺς πάντας κατέχει μία ἀνέκφραστος χαρὰ· εἰς οὐδὲν λογίζομεθα τὴν ζωὴν μας· πρὸ ἡμῶν βλέπομεν ἓνα ἄλλον κόσμον, μίαν νέαν ζωὴν ἣτις μᾶς περιμένει, γέματος ἀπὸ χαρᾶν καὶ δόξαν· δὲν βλέπομεν τὴν ὄραν πότε νὰ φθάσωμεν εἰς συνάντησίν τῆς· ἡσύχει καὶ μὴ ἀδημόνει.» Πόθεν ἐνεπνεύοντο τὰ ἱερά καὶ ἅγια ἐκεῖνα λόγια; πόθεν ἄλλοθι ἢ ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τὴν ἐξιομνημόνευτον ἐκείνην προσλαλίαν τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως μας πρὸς τὸν στρατὸν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ ἀποδουθῶμεν εἰς τὸν δεύτερον ἀγῶνα κατὰ τῶν τῶς ἀπλείστων καὶ παρασπόνδων συμμάχων μας· προσκαλιὰ ἣτις θὰ μείνῃ ἔσαι ἐν τῇ ἱστορίᾳ; Ἐλεγε· «Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κόδρου, τοῦ πρώτου Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων μέχρι σήμερον, μέχρις τῆς ἐποχῆς δηλ. τοῦ ἀειμνήστου Πατρός μου, οὐδεὶς Ἑλλήν Βασιλεὺς ἀπέθανεν ἐν τῇ κλίνῃ του.»

Ποῖον νένημα δὲ ἐμπεριεῖχον τὰ χρυσὰ ἐκεῖνα Βασιλικά λόγια; ποῖον ἄλλο ἢ μὴ ὅτι εἶχεν ἀποφασίσει καὶ ὁ ἴδιος νὰ θυσιασθῇ εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος· καὶ δὲν ἦσαν ἀπλῶς λόγια πρὸς παρῶτρυνσιν τοῦ στρατοῦ του εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅχι· διότι ἔχομεν πλείστας διαβεβαιώσεις ἀναμφισβητήτου κύρους καθ' ὅς πολλὰκις ἐριψοκινδύνευσε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός, καὶ δὲν ἀπεμακρύνετο ἐκεῖθεν ἢ μὴ κατόπιν θερμῶν παρακλήσεων τοῦ Ἐπιτελείου του λέγοντος πρὸς αὐτόν· Μεγαλειότατε! συλογισθῆτε ὅτι δὲν ἀνήκετε εἰς σεαυτὸν μόνον ἀλλ' εἰς τὸ ἔθνος ὀλόκληρον, τὸ δὲ ἔθνος δὲν ἀντέχει εἰς νέαν δουκιμασίαν· ἀκόμη δὲν συνήλθεν ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ Πατρός σου. Καὶ αἱ συμβουλαὶ ἐκεῖναι αἱ διὰ μέσον τοῦ Ἐπιτελείου του προήρχοντο ἐκ τοῦ Θεοῦ· ἦτο ἡ ἴδια ἐκείνη θεϊκὴ φωνή, ἡ δοκιμάσασα τὴν πίστιν καὶ προαίρεσιν τοῦ Ἀβραάμ, ἀλλὰ μὴ στέρεξασα εἰς τὴν θυσίαν τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ του· ἦτο ἡ ἴδια φωνὴ ἣτις τοῦ ἔλεγε· «Βασιλεὺς ζῆθι! δὲν στέργω εἰς τὴν θυσίαν σου· εἶσαι χρήσιμος ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος· μοὶ ἀρκοῦν αἱ μέχρι τοῦδε θυσίαι, διότι ὅ,τι πολύτιμον καὶ εὐγενὲς ἔχει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὸ προσέφερεν, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου Ἀρχοντος τοῦ Πατρός σου μέχρι τοῦ στρατιώτου, καὶ ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς Ἐκκλησίας τῶν σεβασμιῶν Ἱεραρχῶν μέχρι τοῦ ἱερέως· μοὶ ἀρκεῖ ἡ θεία αὕτη παρεμβολή.»

Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν ἀγαπητοί μοι νὰ ἀφεθῇ μόνον καὶ ἐγκαταλειμμένον, ἐστερημένον τῆς θείας ἀντιλήψεως καὶ ἀρωγῆς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν ἐπιβουλήν τῶν ἐχθρῶν του ὅστινες τὴν προσωρινὴν δουλείαν αὐτοῦ, κρέμασι Κύριος οἶδεν, ἐξέλαβον ὡς ἐγκατάλειψιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν ἣτις ἔσχε τὴν κλίσιν ἀνωθεν· τὴν τροφὸν τοῦ πολιτισμοῦ εἰς σύμπαντα τὸν κόσμον, τὴν χορηγὸν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ τοῦ Ἐυαγγελίου εἰς σύμπαντα τὸν Χριστιανικὸν κόσμον· δὲν ἦτο λέγω δυνατόν νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἐχθρῶν του ὅστινες οὐδὲν ἄλλο ἐδυσσοδόμουν εἰμὴ τὴν ἐξάλειψιν αὐτῆς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωσιν οἱ ἀσύμωτοι, οἱ μωροὶ καὶ οἱ τυφλοὶ, ὅτι ἠθέλησαν νὰ λακτίσουν πρὸς κέντρα!

Ἄλλ' ἴσως γεννάται παρ' ὑμῶν μία ἀπορία· καὶ θὰ μοὶ εἰπητε· ἀφοῦ πάντες ἀναγνωρίζομεν ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀνδρείαν τοῦ γενναίου στρατοῦ μας κατορθώσαμεν τὰ μεγαλεῖα αὐτὰ τὰ καταπλήξαντα τὸν κόσμον δὲν ἦτο δυνατόν μὲ ὀλιγωτέρας ἀπωλείας νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ ἔνδοξον αὐτὸ ἀποτέλεσμα; Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μᾶς προφυλάξῃ ὁ Θεός ὥστε νὰ ἔχωμεν ὀλιγωτέρα θύματα; ἢ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ στερήσῃ μητέρας ἀπὸ τὰ στηρίγματα τῶν ἀπὸ τοὺς μονογενεῖς υἱοῦ των; ἢ συζύγους καὶ τέκνα ἀπὸ τὸν λατρευτὸν τους σύζυγον καὶ πατέρα; δὲν ἦτο δυνατόν αἱ ἀπώλειαί μας ἐν γένει νὰ ἦσαν ἀσήμανται; ἀφοῦ εἶχομεν τὸν Θεὸν μαζί μας;

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Table with 2 columns: Subscription type and price. Includes 'Ενιαύθια έτησία Δραχ. 10.', 'Εξάμηνος 5.', 'Εν Αθήναις ετη λουπηή Ελλάδι 12.', 'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 14.'

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἦτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐπιτελοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

αὐτοῦς. Καὶ δὴ πρῶτον ἐν μὲν τῇ καταστήματι τοῦ ἐνταῦθα αὐτοδημιουργηθέντος βιομηχάνου κ. Μιχαήλ Γ. Ἀσημομίτου ἐδίδαξε περὶ μακαρονοποιίας καὶ ζυμαρικῶν ἀναπτύξας τὸ ζήτημα πρακτικώτατα καὶ ἐπαγωγικώτατα πρὸ τῶν κινουμένων μηχανημάτων, ὄντων πάντων νεωτάτου συστήματος, πρὸ τοῦ εἰρημένου βιομηχάνου καὶ πρὸ τῶν ὁμιλῶντων μαθητῶν. Ἐντόπῳσι μεγίστην προὔξησησε τοῖς φιλοξενουμένοις ἢ εὐγενῆς προθυμία τοῦ προσδευτικοῦ καὶ ἀτλαντος ἐν τῇ ἐργασίᾳ κ. Μιχ. Ἀσημομίτου, ὅστις διὰ τῶν προϊόντων αὐτοῦ τελεσφόρως ἀμιλλᾶται πρὸς τὰ πρῶτα τῶν Εὐρωπαϊκῶν. Ἡ δὲ νέα προστεθεῖσα πτέρυξ τοῦ μακαρονοποιείου τούτου θέλει παραγάγῃ ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου εἰς νέους ἀνατολικούς ὀρίζοντας μετ' εὐέλπιδος καὶ αἰσιωτάτου μέλλοντος.

Δεύτερον δὲ ἐν τῇ Παγοποιεῖᾳ τοῦ κ. Παρ. Μαυρῆ ἐδίδαξεν ὁ κ. Κ. Μολυδάδας τὴν κατασκευὴν τοῦ πάγου, τὴν ὠφέλειαν αὐτοῦ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, πλείστασι ἀνάγκαις τῆς κοινωνίας καὶ τῇ ἰατρικῇ, ἐτι δὲ περὶ τῶν μηχανημάτων, δι' ὧν οὗτος κατασκευάζεται. Καὶ ἐν τῇ καταστήματι τούτῳ ἔτυχον φιλόφρονος προθυμίας ἐκ μέρους τοῦ μηχανικοῦ κ. Ε. Γατεμάκι.

Τρίτον δ' εἰσαχθέντες εἰς τὸ ἀρτισύστατον καὶ Εὐρωπαϊκώτατον νέον κατάστημα κονιοποιήσεως τῆς σμύριδος, τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ἀεικινήτου εὐγενοῦς καὶ τοῖς πᾶσι προθύμου νέου κ. Ἰωάν. Ἀρφάνη, ἐδιδάχθησαν τὴν βιομηχανικὴν προπαρασκευὴν τοῦ πολυτιμοτάτου τούτου καὶ μοναδικῶς κατὰ ποιότητα ἐλληνικοῦ προϊόντος, τῆς σμύριδος, καὶ τὴν χρῆσιν εἰς στίλβωσιν τῶν μετάλλων καὶ εἰς ἄλλας πλείστα ἀνάγκαις τοῦ καθ' ἡμέραν βίου τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ τὸ δεύτερον τοῦτο μάθημα τοῦ ἐγκρίτου καθηγητοῦ κ. Κ. Μολυδάδα ἀπέδη τελεσφόρον εἰς τὴν διάνοιαν τῶν μαθητῶν πρὸς ἐξέγερσιν τῶν πνευματικῶν δυνάμεων πρὸς μέλλουσαν αὐτῶν ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν δρᾶσιν.

“Ο διαγωνισμὸς τῶν Τηλεγραφετῶν

Κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα πρὸ ἡμερῶν ἐν Ἀθήναις διαγωνισμὸν, πρὸς εἰσαγωγὴν νέων μαθητευομένων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἀγγλικῆς Ἐταιρείας τῶν Ἀνατολικῶν τηλεγράφων, καθ' ὅν ἀρκετοὶ Ἑρμοπολίται ἐπέτυχον, μετὰ τῶν πρῶτων ἀνεδείχθη καὶ ὁ εὐέλπις νέος κ. Κωνσταντῖνος Γ. Μακαρονόπουλος υἱὸς τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτου μας καὶ φίλου κ. Ἰωάννου Μακαρονοπούλου. Τὸ «Βῆμα» συγχαίρει ἀπὸ καρδίας τὸν ἐπιμελέστατον καὶ ἀριστον νέον κ. Κ. Μακαρονόπουλον καθὼς καὶ τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς τοῦ ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ ταύτῃ ἐπιτυχίᾳ.

Δωρεὰ πρὸς τὴν Σκοπευτικὴν

Παρὰ τῶν ἀξιολύμων συμπολιτῶν μας κ. κ. Γεωργίου Ψιακῆ ὑποπροξένου τῆς Ρωσίας καὶ Δημοτικοῦ Συμβούλου καὶ Ἐπαμ. Ν. Παππαδάμ ἐργοστασίᾳρχου καὶ Δημοτικοῦ Συμβούλου, προσεφέρθησαν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου τοῦ λαμπροῦ Σωματείου τῆς Σκοπευτικῆς Ἐταιρείας παρὰ μὲν τοῦ ἄου δραχ. 50 παρὰ δὲ τοῦ Βου δρ. 25. Εὐχόμεθα αἱ εὐγενεῖς αὐταὶ πράξεις νὰ εὐρωσι καὶ ἄλλους μμηητάς.

Πρότασις ἀπολύσεως

Παρὰ τῆς Ἐφορείας τῶν ἐνταῦθα Φυλακῶν ὑπεβλήθη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πρότασις περὶ ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἐξεταστικῶν Φυλακῶν κ.

Ἐλευθερίου Δάρα. Ἡ πρότασις αὕτη γνωσθεῖσα παρήγαγεν λυπηρὰν ἐντύπωσιν, καθόσον διὰ τὸν κ. Δάραν μόνον εὐφημοὶ ἐκθέσεις ὑπῆρχον παρὰ τῶν ἐκάστοτε Νομαρχῶν καὶ Εἰσαγγελέων μέχρι τοῦδε.

Ἀδιακρισία πλοιάρχου

Πάντες βεβαίως ἀντελήφθησαν τοὺς δαμιονιώδεις συριγμοὺς ἀτμοπλοίου ἐν τῇ λιμένι τὴν νύκτα τῆς Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτην μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας διαρκῶς. Ἐρωτῶμεν τὴν Λιμενικὴν ἀρχὴν ἀν ἐπιτρέπεται τοιαύτη ἀδιακρισία ἐνοχλοῦσα πολυάνθρωπον πόλιν ἐν μεσονυκτίαις ὥραις, ἐν ἣ διαμένον ἀσθενεῖς καὶ νευρικοὶ πολῖται ;

Εἰς τὸν τάφον ΜΑΡΙΝΟΥΛΑΣ Δ. ΙΑΚΩΒΟΥ

Θανοῦσθς τῇ 10 Μαρτίου 1914.

Δέξου!...

Δὲν εἶσαι Σὺ ἡ ὠμορφιά ; Δὲν εἶσαι Σὺ ἡ νεότης ; Δὲν εἶσαι τὸ χρυσὸ Παιδί, ποῦ σκάρπαγες τὰ (γέλοια σου ; Ποῦν' ἡ ζωὴ Σου ἡ πρώτη ; ! Ἐαπλώθη σῶμα κέρινο Ποῦ πόνους ποιά δὲν νοιώθει Ποῦ φόδοι δὲν τὸ τυραννοῦν, κ' ἐλπίδες δὲν τὸ (τρέφουν Ἐκεῖ, ποῦ χάνοντ' ὄνειρα Ἐκεῖ, ποῦ σδύνουν πόθοι ! Σὺ, ποῦ κρατοῦσες ἄλλοτε λουλούδια τῆς χαρᾶς Κι' εὐτυχισμένη στόλιζες μὲ χάρι κάθε βῆμα Σου Γιατί ἡ μοῖρα σοῦκτισε, Νυφούλα μου, τὸ μνη- (μα Σου ; Κι' ὅσοι καμάρι ἀκριδὸ Σὲ εἶχανε κοντὰ τους Γιατί τὸν θρόνον τοῦ καύμοῦ νὰ στήσουν ἔστην (καρδιά τους ; Γιατ' ἡ ζωὴ Σου ἡ πρώτη Τόσα τρεχάτη νὰ διαβῇ ; ! Τέτοιοι ὁ κόσμος κ' ἡ ζωὴ συχνὰ τέτοια μᾶς (δείχνει ! Ἐδῶ φυλάει ἐρείπια, κ' ἔκει παλάτια βίχνει Τέτοια ἡ ζωὴ μας κ' ὅλοι μας περνοῦμε σὰν (διαβάτες Ἐδῶ τὸ βῆμα, κ' ἡ ψυχὴ γυρεῖται ἄλλες στράτες Ἐκεῖ ποῦ ἡ εὐτυχία μας παντοτεινὴ ἀρχίζει!..... . . . Δέξου, χρυσὴ μου ὠμορφιά, ἔστα νεκρο- (λούλουδά Σου Τὸ δάκρυ, γιὰ δροσοῦλα τους, ποῦ χύνουν τόσα (μάτια Κι' ἦσυχη πειὰ βασιλεὺς Σ' ἀγγελικὰ παλάτια ! Κέα, Μάρτιος 1914. Π. ΜΠΑΚΑΝΑΚΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἐπανέκαμψαν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Δημήτριος Μάνθος μετὰ τῆς ἀξιοτίμου Κυρίας του, ἐνθα εἶχον μεταβῆ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ελαφροῦς ἀσθενήσαντος λατρευτοῦ τῶν υἱῶν Ἀντωνίου, ὅστις παραμένει ἐκεῖ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς στρατιωτικῆς του ὑποχρεώσεως. — Ἀπῆλθεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς στρατιωτικῆς του ὑποχρεώσεως ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας κ. Κ. Μαλαβάρης τὴν διεύθυνσιν τῆς ὁποίας ἀνέλαβεν ὁ Ἀρχιλογοστῆς τῆς συμπολίτης μας κ. Ζ. Ν. Μαθᾶς. — Ἐπίσης ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς στρατιωτικῆς του ὑποχρεώσεως ὁ φίλος κ. Παντελῆς Καρατζᾶς ἠλεκτροτεχνίτης.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΡΙΩΝ ΘΕΟΛΩΡΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ο κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ιατρός, καὶ Βουλευτὴς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Σωκράτους 73 Α.

ΚΟΛΩΝΙΑ

Με 4,80 ἡ ὀκά

Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον Γ. Α. Γρυμάνη.

VACUUM OIL COMP. A. G.

VIENNA BUDAPEST

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Vienna 16)1 Μαρτίου 1914.

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ. κ. πελάται τῆς Βάκουμ Ὁἰλ Κόμπανυ ὅτι παραιτηθέντος τοῦ κ. Π. Ἀναγνωστοπούλου τῆς ἀντιπροσωπείας αὐτῆς ἐν Σύρω, ἵδρυσεν ἴδιον Πρακτορεῖον αὐτῆς ἐν τῇ ὁδῷ Ἀγορᾶς παραπλευρῶς τῆς Ἀτμοπλοίας Τζῶν Μὰκ Δούαλ, ὅπου παρακαλοῦνται νὰ ἀπευθύνωνται οἱ κ. κ. πελάται αὐτῆς διὰ τὰς παραγγελίας των καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πρακτορείου τούτου ἀνετέθη εἰς τὸν ὑπάλληλόν της κ. Γεώργιον Κουκουλάν.

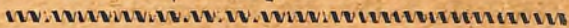
ΒΙΚΟΥΜ ΟΙΛ ΚΟΜΠΑΝΥ Α. Γ.

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις Βάκουμ Ὁἰλ Κόμπανυ Α. Γ.

Ἑλλην. Πρακτορεῖον Σύρων

Τηλεγ. Διεύθυνσις :

Βάκουμ — Σύρον

Εἰς τὸ ΝΗΜΑ

ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμού

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΤΟΥ κ. ΔΗΜΟΣΘ. ΓΑΒΑΛΑ

Ὅα εὖρητε στερεότητα, κομψότητα καὶ ἐφαρμογὴν τελείαν εἰς τὰ ὑποδήματά σας.

Αἱ δὲ τιμαὶ εἰσὶ

λίαν εἰλικρινεῖς.

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Βήματος» εὐρίσκονται Διστίνα πρώτης τάξεως Ἑλληνικοῦ ναυτιλιακοῦ οἴκου ἐν Ἀγγλία πωλουμένων ἀτμοπλοίων φορητῶν καὶ ταχυδρομικῶν, με πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν. Τῶν ἀφορῶσων εἰς τὰ πωλούμενα ἀτμόπλοια λεπτομερειῶν δύναται νὰ λάβῃ γνώσιν πᾶς ὁ βουλόμενος, προσερχόμενος κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Βήματος».

ΣΑΠΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΥ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΚΡΗΤΗΣ

Τὸ Ἐργοστάσιον

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΥ

κατασκευάζει

τὸν γνησιώτερον

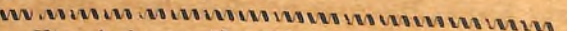
Κρητικὸν Σάπωνα.

Τὸ Κατάστημα προσφέρει 20,000 φράγκα ἀμοιβὴν εἰς ὅντινα ἀνακαλύψῃ νοθείαν ἢ οἰανδήποτε ἐπιβλαβὴ ὕλην εἰς τὰ Σαπῶνια τὰ φέροντα τὴν σφραγίδα τοῦ Καταστήματός μας.

Καθαρίζει χωρὶς νὰ καταστρέφει τὰ Ἐνδύματα.

Πωλοῦνται Σκελετὰ διαλυθέντος Ἐμπορικοῦ Καταστήματος καθὼς, καὶ ξυλείας, ἦτοι τάβλες, καθρόνια, ὑελοπίνακες κλπ. ἅπαντα εἰς καλὴν κατάστασιν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἐμπόρῳ κ. Εὐαγγέλῳ Βογαζιανῷ.

Εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμού Καπνοπωλεῖον τοῦ κ. Δημ. Α. Γλύκα πωλοῦνται Καπνὰ καὶ Σιγαρέττα ὄλων τῶν ἐνταῦθα Καπνοπωλείων πρὸς τούτους ἐν αὐτῷ πωλοῦνται καὶ τὰ πεφημισμένα Καπνὰ ὄλων τῶν εἰδῶν τῶν μεγάλων ἐν Ἀθήναις Καπνοπωλείων Γιαννουκάκη καὶ Πρωτόπαπα.